

ආගමන! ධන ඥාන

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

13. Men jag står ej ut med att ängslas så här,
Att sakna kurtis och bli trogen och lär, Hela friget.

14. Som ordspråket säger, är en Korporal, Som
Lefwer, förmer, än en död General U i friget.

15. Jag tro att jag bryter med Grefwen till fäst,
Och tager i stället, min fars Kontorist U n d e r
friget.

Den Undra:

Finns i världen något så besatt? — son, Säg —
 om hvor få jag så mej hus i natt — son. Jag af
 barm kan spritta, Djefwulen besitta! Och på löpet
 är jag utan dott — sam.

2. Såsom Stråddare till prafsjön — fan, Kon
Tag både ge och ta refjon; — fan. Men då min A-
gatha Börjar till att prafa, Slammer ingen ned deß
höga ton; — fan.

3. Hela gräset kom sig denna gång, — san, Om en flak-syn, som war något lång — san. Jag hönn knappast stöna, Förrän att min stöna War i luften på mej med ett språng; — san.

4. Sron, näsa och min arma trut, — san, Käne
ner hennes bardalet förut; — san. Dock bör man ej
undra, Då hon swor et dundra, Att jag råfa swa-
ra — å wet hut! — san.

5. Nu hon börja med sin eldång blå, — san.
 Ack, hvad hon är fastligt sträng ändå; — san. **St.**
 Wer hela kroppenifrån tån till toppen Är jag pryglad,
 Grön och gul och blå; — san.

6. Drappan, som du wet, är mörkt och trång —
 san, Hindrade mig icke denna gång. — san. Jag
 kom ut på gatan Fort som sjelfwa satan, Dretton
 trappsteg tog jag i ett språng — san.

7. Hon kom efter som den värsta örn, — san,
Säg mig full i rensen, vid ett hörn; — san, Ryste
mig och flöste, Tusen eder flöste Och jag stals som
lammet för en björn; — san.

8. Hon mig reste upp och slog till mark, — san.
Du — du tror ej bror, hvad hon är stark, — san.
Sluffa mig mot knuten, Slog mig så på truten,
Då på löpet gaf hon mig en spart; — san.

9. Hon är stor och höger som ett berg — san,
Och jag är tyvärr en liten vörög — san. Jag ei
torde's mucka, Nej — jag låg och sucka; Jag vill
se den som kan hålla färg — san.

10. Gade jag mitt prest-jern och min sor, — san.
 Sybbehör och nål och trå och wax, — san. Skulle
 för tillfället faen så i stället! Nej jag skulle tunka
 pådan strax; — san.

1. Du kan lita på hon sofwer trygg, — san,
Se'n hon ansat om min arma rygg; — san. Mina
ögon rinna Då jag will bestämma Huru fastligt hon
är arg och slagg; — san.

Den Tredje:

Trädgårds = Flickan.

Blomman är min vän, Svel mig aldrig än, D.
Skuld bor i hennes öga. Blommor, tusen slag,
Nya med hvar dag, Drida ljus utur det böga.
Som en äldre syster vårdar jag dem ömt, Solen
glömmer dem, men jag dem aldrig glömt, — —
— Blomman: är min vän, Svel mig aldrig än;
Skuld bor i hennes öga.

2. Lilla blomma blå! Vafna upp! hör på, Lärkan
flår de ljuswa flagen. Lilla blomma röd! Är du se-
dan död? Det för bitti' är på vågen. Än flår rösten
wänligt öfwer dal och sjö, Låt den först gå ner, och
sedan kan du dö. — — — Lilla blomma blå!
Vafna upp! hör på, Lärkan flår de ljuswa flagen.

3. Sjælf en blomma jag Wisnar od en dag, Det går mig som eder andre. Wärens dar sorgd, Kort är min od'å, Låt of ålsta då hwarandra! Swarta natten mulen kommer med sin blund, Glada lät of blomma ån en liten flund! — — — Sjælf en blomma jag Wisnar od en dag, Det går mig som eder andre.